ПІДГОТОВКА УСПІШНОЇ ЛЮДИНИ В США:
РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ КОЛЕДЖІВTHE TRAINING OF SUCCESSFUL PERSON IN THE USA:
THE ROLE OF COMMUNITY COLLEGES

Статтю присвячено визначенню ролі громадських (суспільних) коледжів у процесі підготовки успішної людини на теренах США. Ця категорія ЗВО є справді унікальним складником американської вищої освіти. Місія громадських коледжів – забезпечити гнучку та адаптивну форму вищої освіти з урахуванням місцевих потреб. Це допомагає складному, прагматичному, індустріальному суспільству США отримати повний спектр освіти й навчання залежно від потреб суспільства. Історичний розвиток суспільних коледжів офіційно почався в 1901 році, але ще в колоніальний період ці заклади вищої освіти надавали освітні послуги. Пізніше громадські коледжі розвивалися завдяки таким інноваційним освітнім процесам: розширенню громад, інтересу американського суспільства до створення науково-дослідних університетів, появі Закону про загальну середню освіту, потребі в професійній педагогічній освіті вчителів, руху професійної освіти. Сприяло розвитку мережі коледжів упровадження принципу відкритого доступу до вищої освіти й безперервної освіти для дорослих. Ці та інші чинники призвели до того, що суспільні коледжі стали «відкритими дверима» до вищої освіти для багатьох американських громадян, особливо для тих, хто має нетрадиційні характеристики студентів, але прагне здобути вищу освіту. Якщо у XX столітті освітян більше турбували проблеми підвищення кількості студентів під час вступу до коледжів, то на початку XXI століття якість освіти й успіх студентів стали пріоритетами освітньої політики коледжів. Увага до цієї проблеми спонукала педагогів до багатьох практичних і теоретичних пошуків. Останні факти свідчать про позитивні зміни інституційної політики громадських коледжів. У статті наводяться дослідження щодо трансформацій суспільних коледжів, які сприяють успіху студентів. Зокрема, розповідається про тринадцять ідей, які запропоновано для реформування освіти в суспільних коледжах.

Ключові слова: успіх студентів, громадські коледжі, вища освіта США, ідеї трансформації коледжів, підготовка успішної людини.

In this article the defining the role of community colleges in successful person training in the US is given. The community college, in all its various manifestations, is a truly unique component of American higher education. It provides a flexible and adaptive form of higher education tailored to local needs. It helps a complex pragmatic, industrialized US society have a full range of education and training depending on the demands and needs of society and the workplace. The historical development of public colleges officially began in 1901, but as early as the colonial period, these institutions of higher education provided educational services. Later, community colleges evolved from such educational innovations: community boosterism, interest of American society in the creation of research universities, the emergence of the Law on Universal Secondary Education, the professionalization of teacher education, and the vocational education movement. The principle of open access to higher education and continuing adult education contributed to the development of a network of community colleges. These and other factors have led public colleges to become "open doors" to higher education for many American citizens, especially those who have non-traditional student characteristics but desire to obtain higher education. While in the 20th century educators were more concerned about the problem of increasing student numbers in colleges, in the early 21st century, the quality of education and student success became priorities for college education policy. Attention to this problem has led educators to many practical and theoretical researches. Recent facts indicate a positive change in the institutional policy of community colleges. This article provides research on community college transformations that can improve student success. In particular, thirteen ideas that have been proposed to reform education in public colleges are described in this article.

Key words: student success, community colleges, US higher education, college transformation ideas, successful person training.

УДК 371.26.012-057.875
DOI <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2020/23-1.5>

Козьменко О.І.,
канд. пед. наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
та професійної комунікації
Східноукраїнського національного
університету імені Володимира Даля

Постановка проблеми в загальному вигляді. Сполучені Штати змогли вдало використати переваги своєї країни та адаптувати різноманіття народів, регіонів та економіки, частково, завдяки прагматичному й адаптаційному характеру своєї освітньої системи. Суспільні коледжі як ланка вищої освіти зробили особливий внесок у цю адаптивність і прагматизм. В американському суспільстві громадський коледж є перехідною ланкою між середньою та вищою освітою, поширюючи навчальні можливості дорослого населення. Як зазначає Тері О'Баньон, «понад 100 років суспільні коледжі підтримують національну політику США, відкриваючи двері до вищої освіти для тих студентів, які ніколи не мріяли навчатися у ЗВО» [1]. Вони приваблюють студентів, які живуть у гео-

графічній близькості й шукають дешевої вищої освіти. Громадські коледжі задовольняють освітні потреби іммігрантів, пропонуючи різноманітні курси з мовної підготовки, розвитку професійних навичок і кар'єрних можливостей. Переважно коледжі в Америці є майданчиком для здобуття вищої освіти для студентів різного віку, соціального походження, з низьким рівнем доходу, недостатньою академічною підготовкою, представників етнічних меншин, іммігрантів тощо. Наприкінці XX століття у дворічних суспільних коледжах навчалось 5 743 000 студентів. Майже 40% усіх студентів відвідували громадські коледжі [8]. З огляду на високий попит на освітні послуги громадських коледжів, освітяни вважають, що «високоякісні результати є першорядними, але сучасні

підходи до забезпечення якості є неадекватними» [8]. Американське суспільство потребує системи забезпечення якості, що ґрунтується на якісному навчанні та орієнтована на студентів і їхні результати. Традиційно ефективність навчання в суспільних коледжах доводять за допомогою показників успіху студентів. Серед найпоширеніших елементів – кількісно оцінювані показники рівня академічної успішності студентів, зарахування до ЗВО, наполегливість, тривалість навчального курсу та вчасні терміни закінчення навчання [10]. Ці результати не завжди відображають зусилля коледжів щодо підготовки успішної людини й додають складності опису успіху студентів. Як зазначають американські педагоги, «якщо визначати успіх студентів лише в контексті кількісних показників, є ризик недооцінити корисний досвід коледжу. Насамперед навчання в коледжі – це виховання в студентів активної громадянської позиції, формування корисних для себе та суспільного блага особистісних якостей» [6]. Якщо громадські коледжі зможуть виконати цю місію й підготувати студентів до подальшого активного життя в суспільстві, ступінь довіри й поваги до них із боку суспільства та уряду буде зростати, як наслідок, здобувачі вищої освіти відчують успіх під час навчання та після закінчення коледжу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Багато американських педагогів досліджували різні аспекти вищої освіти. Увагу проблемам громадських коледжів у публікаціях приділяли С. Бланко, М. Джаннеськи, М. Купер, Р.М. Курланд, С. Мітц, Дж. Реткліф, М. Фултон і багато інших дослідників. Багато освітян (наприклад, Т. О'Баніон, Л. О'Гара, Дж. Кінцл, Х. Косевич, М. Карп, Т. Мельгузо, К. Х'юз) визнає, що суспільні коледжі відіграють ключову роль у підготовці здобувачів вищої освіти США та виконанні національної програми завершення (Completion Agenda). Питання успіху студентів у громадських коледжах окреслювали Дж. Вайнер, А. Венезі, П. Каллан, Дж. Фінні, М. Кирст, С. Рамірез, А. Парнел, Т. Л. Стрейхорн та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Перешкоди на шляху до успіху студентів у громадських коледжах очевидні: погана попередня академічна підготовка, недостатня якість орієнтаційної та корекційної роботи, незрозуміла система навігації курсів і дисциплін і загальна система навчання, яка не відповідає потребам студентів, які часто повинні поєднувати повноцінну роботу, утримання сім'ї та навчання [4]. Результатом стала така система вищої освіти, яка дорого коштує, займає занадто багато часу, але має занадто малу результативність у вигляді кількості випускників. Розуміючи необхідність реформування, на початку ХХІ століття починається рух за успішність студентів. Зараз, як ніколи в історії громадських коледжів, багатьма фондами забез-

печується фінансова підтримка успіху студентів, проводяться багато досліджень, що сприяють удосконаленню та ефективності навчання студентів, на рівні держави та штатів розробляються й упроваджуються нові стратегії та програми. Підвищення успішності студентів стало всеосяжною місією американських суспільних коледжів.

Мета статті – охарактеризувати роль громадських коледжів у підготовці успішної людини у вищій освіті США.

Виклад основного матеріалу. Громадські (суспільні) коледжі – це явище американської вищої освіти ХХ століття. Під цією назвою криється ціла низка закладів освіти, які пропонують короткострокові програми професійної освіти, курси навчання протягом одного, двох або чотирьох років, курси підвищення кваліфікації тощо. Історично суспільні коледжі були розроблені для обслуговування конкретного географічного району, такого, як місто чи графство або кілька повітів, а програми навчання обмежувалися задоволенням потреб студентів, підприємств і промисловості в робочій силі у визначеній місцевості [2]. Уважається, що перший коледж у США засновано в 1901 році й розвиток цього типу ЗВО мав певні періоди залежно від політичних та економічних подій США [8]. З колоніального періоду перші коледжі з'являлися як ознака культури міста чи громади на кошти церков або меценатів і мали певну спрямованість у навчанні. Для створення коледжу громада мала отримати королівський дозвіл, але більшість ЗВО починали свою роботу без цього й отримували дозвіл уже під час навчання. Це призвело до того, що частина коледжів поступово припинила свою роботу через брак фінансів, викладачів і студентського контингенту. Наприкінці ХІХ століття ті заклади, які залишилися, почали об'єднуватися, з'явилися осередки науково-дослідної роботи (створилися сучасні університети) або переорієнтували навчання й скоротили термін підготовки з чотирьох до двох років. У перших декадах ХХ ст. у зв'язку з реформою середньої освіти суспільні коледжі відчували період розквіту, оскільки попит на навчання збільшився. Уряд запровадив спеціальні курси для підготовки й підвищення кваліфікації вчителів на базі коледжів, і це стимулювало їхній розвиток. Період Великої депресії та воєнні роки дали можливість багатьом технічним або інженерним коледжам отримати нових студентів, було запропоновано нові курси для тих, «кому за 30», заради перекваліфікації на технічну спеціальність. Професійна освіта стала пріоритетом вищої освіти, і суспільні коледжі стали неймовірно популярні в США [8]. Якщо в 1920 році лише менше ніж 4 відсотки американського населення (238 000 студентів) вступили до коледжу, то до кінця 1920-х років уже 12% випускників середньої школи відвідували коледж [8]. Поступово завдяки політиці загального

доступу й розвитку безперервної освіти суспільні коледжі стали важливою ланкою системи освіти й дали змогу багатьом американцям змінити життя на краще.

Сучасне поширене бачення місії суспільних коледжів полягає в їх функціонуванні як місцевої, державної інституції, яка віддана своїй громаді та задовольняє освітні потреби суспільства. У 1947 року Комісія президента з питань вищої освіти (Комісія Трумена) (President's Commission on Higher Education (the Truman Commission)) запропонувала вживати назву «громадський коледж» («community college») для позначення тих закладів, які незалежно від форми організації, власності або тривалості освітніх програм мають тісні контакти з населенням та обслуговують освітні потреби місцевих громад [7, с. 3]. У такий спосіб, ця й інші законодавчі ініціативи закріпили становище суспільних коледжів у державі, що значно поширило їх розповсюдження. Суспільні коледжі були побудовані на фундаментальному принципі доступу та розглядаються як каталізатор здобуття освіти, оскільки вони відчиняють двері до вищої освіти для багатьох громадян, особливо тих, яким важко традиційно здобувати вищу освіту. Якщо в 1970-ті роки суспільні коледжі мали на меті забезпечити «змістовну освіту для всіх» і намагалися залучити якомога більше людей до навчання в певній громаді [9, с. 3], то наприкінці першої декади ХХІ ст. місія коледжів полягає «не в тому, як залучити кращих студентів», а в тому, «як краще навчити нетрадиційних студентів» [3, с. 633]. Зрозуміло, що різноманітність характеристик студентів, які здобувають вищу освіту в суспільних коледжах у поєднанні з критеріями відкритого доступу, становить виклики, що відрізняються від проблем попередніх десятиліть. Проблеми наполегливості й досягнення успіху в студентів суспільних коледжів добре представлені в педагогічній літературі та залишаються життєво важливими для розуміння багатосторонності цих студентів. У нещодавньому дослідженні 2018 року Комісії з питань вищої освіти наголошено на зміні освітньої політики суспільних коледжів заради досягнення успіху студентів. У звіті Комісії зазначено, що сьогоднішні студенти «не просто відвідують заняття, а й працюють, виховують дітей та активно залучаються до життя своєї громади» [5]. Т. О'Баньон описує суспільні коледжі як установи, що часто навчають нетрадиційних студентів, які є представниками першого покоління, віком понад 24 роки, мали незадовільні середні бали в школі, низький соціально-економічний статус, часто мають родину або утриманців [1]. Заради надання допомоги цим студентам у досягненні успіху суспільні коледжі створили безліч програм і нових послуг. Розвивальне навчання, тьюторинг, системи раннього оповіщення, обов'язкове

консультування, допомога навчальних спільнот, додаткове навчання та курси успішності студентів є одними з численних нововведень, що застосовуються в коледжах для сприяння успіху студентів. «Жодний інший заклад вищої освіти не прагне допомогти «слабким» студентам стати готовими до здобуття вищої освіти, як це роблять суспільні коледжі» [1, с. 1]. Зміни освітньої політики тривають і досі. У березні 2019 року Американська асоціація громадських коледжів опублікувала книгу «13 ідей, що трансформують світ коледжів», у якій 23 автори з 12 національних організацій надали власні ідеї щодо майбутніх трансформаційних змін американських громадських коледжів. Група національних лідерів визначила тринадцять найбільш значущих ідей, що впливають на сучасний суспільний коледж, із метою створення нової навчальної програми «Суттєва освіта» (Essential Education) [2]. Ключовими ідеями трансформації є: 1) створення освітньої парадигми, що поєднує три складники – навчання, викладання й дослідження; 2) друга ідея має назву – «Громадські коледжі та сходи успіху студентів» – і має на меті поєднання доступності вступу для студентів до закладів вищої освіти з його завершенням і досягненням індивідуальних освітніх і кар'єрних цілей за допомогою чотирьох ключових етапів, що формують «Сходи успіху»; 3) «Обіцянка коледжу: трансформація життя студентів коледжу», що містить упровадження закону щодо скасування плати за навчання для студентів, які мають низький дохід. Це суттєво вплине на життя студентів, покращить і розширить регіональну економіку, дасть додаткові можливості для студентів із низьким соціально-економічним статусом і сприятиме загальному добробуту нації. Четверта ідея «Керовані шляхи до завершення коледжу і справедливості» має на меті розроблення для студента орієнтирів, необхідних для досягнення успіху в суспільному коледжі. П'ята ідея – «Бакалаврський рух громадського коледжу: еволюційний та революційний» – окреслює зміну місії суспільних коледжів і впровадження можливості студентам здобувати ступінь бакалавра. Програма «Бакалавр суспільного коледжу» (The community college baccalaureate (CCB), яка вже впроваджена у 24 американських штатах, вважається успішною, оскільки заповнила потребу у вищій освіті тих студентів, які не мають можливості відвідувати університети. Автори книги вважають, що ідея навчання бакалаврів у суспільному коледжі є «повністю сумісна з філософією та цінностями коледжу, і її час, напевно, настав» [2]. Ідея 6 – «Інституційна ефективність: від інтуїції до доказів». Десятиліттями інституційна ефективність вимірювалася з погляду того, наскільки ефективно та своєчасно коледж виконує нові вказівки й дотримується правил. Зараз суспільним коледжам пропонується зробити інституційну

ефективність метою власної роботи та надаються стратегії для розроблення коледжами цієї мети й упровадження її в інституційну культуру. Сьома ідея – «Від визнання, реформи та конвергенції до освіти розвитку» – розповідає, що корекційні програми й заходи щодо поліпшення навчальних навичок для студентів можна замінити корисною розвивальною освітою. Наступна ідея – «Місія громадського коледжу щодо розвитку робочої сили». Розвиток робочої сили є важливою функцією коледжу, оскільки історично так склалося й це буде надалі. Він постійно його трансформує й розвиває, щоби слугувати економічним і соціальним інтересам країни. Дев'ята ідея – «Усунення розриву між середньою школою та коледжем: що має робити наступне покоління програм переходу», полягає в тому, щоб організувати співпрацю середньої освіти із суспільними коледжами задля підвищення успіху студентів у коледжу. Наступна ідея – «Демографія, як можливість» – це проста ідея, що ґрунтується на зобов'язанні визнати цінність студентів, які відвідують громадські коледжі, реагуючи на їхні життєві обставини. Ця ідея є оптимістичною, оскільки вона розглядає різноманітність як перевагу та випускників коледжів як центральних суб'єктів економічного зростання країни. «На гребні хвилі: технологія в суспільному коледжі» – це одинадцята ідея, яка, на думку авторів, може бути однією з найефективніших сил, оскільки темп змін із використанням технології захоплює дух порівняно з темпами змін інших дванадцяти ідей. Автори пропонують використовувати технології в процесі контролю доступу й ефективності, навчанні, оцінюванні, аналізі результатів тощо. «Потрібно трансформативне керівництво: користь обіцянки відкритих дверей» таку назву має дванадцята ідея, яка вказує, що трансформаційні лідери беруть на себе відповідальність, створюють бачення роботи організації, залучають підлеглих як повноправних і шанованих партнерів та орієнтуються на досягнення узгоджених цілей. Ідея 13 – «Використання даних для моніторингу того, що має значення: нова роль для членів правління». Громадський коледж і правління – це американські соціальні винаходи, які ілюструють демократію в дії, оскільки засідання ради є вираженням відповідальності громадян за нагляд. Керівництво суспільними коледжами здійснює наглядова рада, членів якої або обирають, або призначають. Заради їхньої ефективної роботи навіть створено спеціальний інститут, де їх навчають, як аналізувати дані про успішність студентів у їхніх коледжах і як слідкувати за цими даними, щоб покращити й розширити успіх студентів [2]. Отже, використання цих ідей для змін

у суспільних коледжах може сприяти ефективній підготовці успішної людини.

Висновки. Унікальним внеском громадських коледжів в американську вищу освіту є їхня адаптивність під потреби суспільства. Основна мета громадського коледжу – забезпечити можливість студентів жити хорошим життям. Щоби виконати цю мінливу місію, суспільні коледжі забезпечують загальну та гуманітарну освіту; професійно-технічну освіту; безперервну освіту для дорослих; пропонують спеціальні курси для успішного навчання, послуги консультування та розвитку студентів. Це відкрита установа, яка приймає всіх, хто має бажання скористатися її програмами та послугами. Зрозуміло, що громадський коледж продовжуватиме розвиватися, а його майбутнє пов'язано з ідеями, які стануть його загальною практикою.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. O'Banion, T. (2013). Access, success, and completion: A primer for community college faculty, administrators, staff, and trustees. Chandler, AZ : League for Innovation in the Community College.
2. O'Banion, T. (2019). 13 Ideas That Are Transforming the Community College World. Rowman & Littlefield. 332 p.
3. Community college student success: What institutional characteristics make a difference? / J.C. Calcagno, T. Bailey, D. Jenkins, G. Kienzl, T. Leinbach. Economics of Education Review. 2008. № 27. P. 632–645.
4. Complete College America. (n.d.). The college completion crisis. Retrieved from : completecollege.org.
5. Higher Learning Commission (2018). Defining Student Success Data Initiative: Recommendations for Changing the Conversation. URL: <http://download.hlcommission.org/initiatives/StudentSuccessConversation.pdf>.
6. Parnell, A. (2018) It's Time for a Real Definition of Student Success. URL: <https://higherlearningadvocates.org/2018/08/23/ its-time-for-a-real-definition-of-student-success/>.
7. President's Commission On Higher Education. (1947). A report of the president's commission on higher education. Vols. 1, 3, 5. Washington, dc : U.S. government printing office, 1947.
8. Ratcliff, James L., Ed. (1989). ASHE Reader on Community Colleges, Simon and Schuster Higher Education Publishing Group. 387 p.
9. Roueche J.E. & Kirk R.W. (1973). Catching up: Remedial education. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
10. Venezia A., Callan P.M., Finney J.E., Kirst M.W. and Usdan M.D. (2005, September). The Governance Divide: A Report on a Four-State Study on Improving College Readiness and Success. San Jose, CA: The Institute for Educational Leadership, the National Center for Public Policy and Higher Education, and the Stanford Institute for Higher Education Research.